31993R2131

UREDBA KOMISIJE (EGS) št. 2131/93
z dne 28. julija 1993
o postopku in pogojih prodaje žit iz intervencijskih agencij

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 1766/92 z dne 30. junija 1992 o skupni ureditvi trga za žita [1] in zlasti člena 5 Uredbe,

ker žita lahko kupujejo intervencijske agencije na podlagi obveznih intervencijskih ukrepov iz člena 4 Uredbe (EGS) št. 1766/92 ali na podlagi posebnih intervencijskih ukrepov iz člena 6 navedene uredbe;

ker morajo biti žita, ki jih imajo intervencijske agencije, prodana brez diskriminacije med kupci Skupnosti; ker razpisi načelno dovoljujejo, da se ta cilj doseže; ker pa je v določenih primerih treba omogočiti uporabo drugih načinov prodaje;

za zagotovitev enakovredne obravnave vseh strank na razpisu je potrebno razpis objaviti v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* in med objavo in prvim rokom za oddajo ponudb mora preteči razumen rok; torej je taka objava potrebna za količine manjše od 2 000 ton;

ker mora prodaja na notranjem trgu potekati po cenah, ki ne povzročajo motenj na trgu; ker je ta cilj mogoče doseči, če so prodajne cene enake lokalni tržni ceni, pri čemer se upošteva kakovost, ki je dana v prodajo s ponudbo, pri čemer ni pod dano ravnijo glede na intervencijsko ceno; ker morda v nekaterih primerih opazovanje take ravni cen ni v interesu dobrega upravljanja trga ali intervencijskih dogovorov in ima lahko za posledico motnje v ureditvi trga; ker je zato potrebno določiti možnost razpolaganja z intervencijskimi zalogami in posebne cene v takih primerih;

ker je poleg tega odkup na trgu žit, posebej prilagojen določeni uporabi, lahko še posebej težaven; ker je zato potrebno določiti možnosti, da se olajša dobava na ta trg iz intervencijskih zalog; ker pa mora biti ta možnost omejena na izjemne primere;

ker mora prodaja žit za izvoz potekati po cenah, ki se določijo za posamezen primer glede na tržna gibanja in zahteve; ker taka prodaja ne sme pripeljati do izkrivljanj na škodo izvoza iz prostega trga; ker mora zato Komisija določiti minimalno prodajno ceno na podlagi vloženih ponudb;

ker mora Komisija določiti minimalno prodajno ceno na podlagi vseh ustreznih podatkov, ki so na voljo na dan, ko se vložijo ponudbe; ker morajo biti, za preprečitev špekulacij in za zagotovitev enakih pogojev za vse udeležence razpisa, ponudbe opremljene z zahtevki za vnaprejšnjo določitev izvoznega nadomestila;

ker so ponudbe za različne serije med seboj primerljive samo, če veljajo za žita v enakem stanju; ker so žita, dana v ponudbo skladiščena v različnih krajih; ker se lahko primerljivost bolje zagotovi tako, da se izbranim ponudnikom povrnejo najnižji stroški prevoza iz kraja, kjer so zadevna žita uskladiščena, in do kraja izstopa iz države; ker je iz proračunskih razlogov taka povračila mogoče opraviti samo v zvezi s krajem izstopa žit iz države, ki ga je mogoče doseči po najnižji ceni; ker mora biti ta kraj določen v skladu z njegovimi možnostmi za izvoz žit;

ker se lahko razpis pravilno opravi samo, če tisti, ki jih to zadeva, vložijo ustrezne ponudbe; ker je ta cilj mogoče doseči tako, da se zahteva plačilo varščine, ki se ob plačilu prodajne cene v določenem roku vrne;

ker je treba v primeru razpisa za izvoz sprejeti ukrepe za zagotovitev, da se žita ne vrnejo na trg Skupnosti; ker to tveganje obstaja, če je prodajna cena nižja od minimalne cene, ki jo je treba upoštevati v primeru ponovne prodaje na notranji trg; ker je torej treba v takih primerih določiti položitev druge varščine, ki mora biti enaka razliki med prodajno ceno in minimalno ceno; ker se lahko posledično ta varščina vrne le, če izbrani ponudnik, ki namerava izvoziti žita, predloži dokazilo iz člena 18 Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 o skupnih podrobnih predpisih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode [2], kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1708/93 [3];

[1] UL L 181, 1.7.1992, str. 21.

[2] UL L 351, 14.12.1987, str. 1.

[3] UL L 159, 1.7.1993, str. 77.

ker je zaradi čimprejšnje izpraznitve intervencijskih zalog in kolikor je mogoče v skladu s poslovnimi običaji, potrebno določiti rok glede pravic in obveznosti, ki izhajajo iz razpisa;

ker Uredba Komisije (EGS) št. 1836/82 z dne 7. julija 1982 določa postopek in pogoje za prodajo žit, ki jih imajo intervencijske agencije [1], kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 966/93 [2], ki je bila velikokrat spremenjena; ker jo je treba zaradi jasnosti nadomestiti;

ker je treba vso prodajo, opravljeno v tržnem letu 1993/94 obravnavati na enak način;

ker so ukrepi iz te uredbe v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za žita,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Žita, ki jih odkupijo intervencijske agencije v skladu s členom 4 Uredbe (EGS) št. 1766/92, se prodajo na podlagi javnega razpisa ali, če gre za ponovno prodajo na trg Skupnosti, na javni dražbi.

2. Za namene te uredbe pomeni „javni razpis“ povabilo k oddaji ponudb, pri čemer se pogodba sklene z udeležencem, ki v skladu z določbami te uredbe predloži najugodnejšo ponudbo.

NASLOV I

Prodaja na trgu Skupnosti

Člen 2

1. Odločitev o javnem razpisu se sprejme v skladu s postopkom iz člena 23 Uredbe (EGS) št. 1766/92. Taka odločitev zlasti določa:

(a) količine, ki so predmet razpisa;

(b) rok za oddajo ponudb v primeru posamičnega javnega razpisa ter prvega in končnega roka za oddajo ponudb v primeru stalnega javnega razpisa.

Odločitev iz prvega pododstavka se objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Prvi rok za oddajo ponudb je vsaj 8 dni od dneva objave.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za javne razpise, ki obsegajo količine manjše od 2 000 ton.

Člen 3

1. Intervencijske agencije sestavijo obvestilo o razpisu v skladu členom 12 in ga objavijo na oglasnih deskah svojega sedeža. V primeru stalnega javnega razpisa se objavi tudi zadnji rok za oddajo ponudb za vsak delni razpis.

2. V obvestilu o razpisu se natančno določijo minimalne količine, ki jih morajo zajemati ponudbe.

Člen 4

Razpis iz člena 2 se lahko omeji na specifične uporabe in/ali destinacije.

Člen 5

1. Za ponovno prodajo, razen tiste iz odstavka 3, morajo izbrane ponudbe navajati ceno, ki je najmanj enaka ceni, zabeleženi za enako kakovost ter za reprezentativno količino na trgu na kraju skladiščenja, ali, če tega ni, na najbližjem trgu, ob upoštevanju transportnih stroškov. Ponudbe v nobenem primeru ne smejo biti nižje od intervencijske cene, ki velja na zadnji dan roka za oddajo ponudb.

2. Za namene odstavka 1 se intervencijske cene v dvanajstem mesecu tržnega leta določi tako, da se upošteva cena iz enajstega meseca povečana za enomesečno povečanje.

[1] UL L 202, 9.7.1982, str. 23.
[2] UL L 98, 24.4.1993, str. 25.

3. V primeru ponovne prodaje koruze in sirka v zrnu v prvih treh mesecih tržnega leta ter navadne pšenice, trde pšenice, rži in ječmena v prvih dveh mesecih tržnega leta morajo izbrane ponudbe navajati ceno, ki je najmanj enaka intervencijski ceni, veljavni v enajstem mesecu prejšnjega tržnega leta, povečano za enomesečno povečanje, fiksirano za tisto leto.

4. Če je v tržnem letu moteno delovanje tržne ureditve, zlasti zaradi prodaje žit po cenah v skladu z odstavkom 1, se lahko določijo posebni cenovni pogoji v skladu s postopkom iz člena 23 Uredbe (EGS) št. 1766/92.

Člen 6

V drugem mesecu, ki sledi mesecu zaključka razpisa, zadevne državne članice obvestijo Komisijo o izidu razpisnega postopka, zlasti o povprečnih prodajnih cenah za različne serije in prodane količine.

NASLOV II

Prodaja za izvoz

Člen 7

1. Odločitev o javnem razpisu se sprejme v skladu s postopkom iz člena 23 Uredbe (EGS) št. 1766/92. Taka odločitev zlasti določa:

(a) količine, ki so predmet razpisa;

(b) regije, kjer so količine uskladiščene;

(c) rok za oddajo ponudb v primeru posamičnega javnega razpisa ter prvega in končnega roka za oddajo ponudb v primeru stalnega javnega razpisa.

Odločitev iz prvega pododstavka se objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Prvi rok za oddajo ponudb je vsaj 8 dni od objave.

2. V obvestilu o razpisu iz člena 12 intervencijske agencije natančno določijo za vsako serijo pristanišče ali kraj izstopa iz države, ki ga je mogoče doseči z najnižjimi prevoznimi stroški in je ustrezno tehnično opremljen za izvoz razpisanih žit.

Najnižje prevozne stroške med krajem skladiščenja in krajem nakladanja v pristanišču ali kraju izstopa iz države iz prvega pododstavka izbranemu ponudniku povrne intervencijska agencija glede na izvožene količine. V posebnih primerih se lahko sprejme odločitev, da v skladu s postopkom iz odstavka 1 prevoz opravi intervencijska agencija pod enakimi pogoji.

3. V primeru stalnih razpisov intervencijska agencija določi rok za oddajo ponudb za vsak delni razpis.

Člen 8

1. Ponudbe:

(a) se lahko zavrnejo, če se nanašajo na serije, manjše od 500 ton;

(b) lahko določajo, da veljajo samo za določene količine;

(c) se štejejo, da se nanašajo na žita dobavljena, vendar ne raztovorjena v pristanišča ali v kraje izstopa iz države iz člena 7(2).

2. V skladu s členom 13(2) so ponudbe veljavne le, če imajo priložen zahtevek za izvozno dovoljenje, skupaj z zahtevkom za vnaprejšnjo določitev izvoznega nadomestila ali dajatve za ustrezno destinacijo. Vse države, za katere se uporablja ista stopnja izvoznega nadomestila ali dajatve, se štejejo kot ena destinacija.

Člen 9

Ne glede na člen 21(1) Uredbe Komisije (EGS) št. 3719/88 ([1]), se za izvozna dovoljenja, izdana v skladu s to uredbo, za namene določitve njihovega roka veljavnosti šteje, da so bila izdana v roku za oddajo ponudb.

Člen 10

Po poteku roka za oddajo ponudb zadevna država članica pošlje Komisiji seznam ponudb brez imen, vendar pa morajo za posamezen primer navesti zlasti količino, ceno in povečanje ter zmanjšanje le-te. V skladu s postopkom iz člena 23 Uredbe (EGS) št. 1766/92, Komisija določi minimalno prodajno ceno ali se odloči, da ne bo ukrepala v zvezi s prejetimi ponudbami.

Minimalna cena se določi na ravni, ki ne vpliva na druge izvozne dejavnosti.

([1]) UL L 331, 2.12.1988, str. 1.

Člen 11

Če zahtevek za izvozno dovoljenje, ki ga vloži izbrani ponudnik v skladu s členom 8(2), temelji na členu 44 Uredbe (EGS) št. 3719/88, intervencijska agencija odpove pogodbo za tiste količine, za katere dovoljenje ni izdano v skladu z navedenim členom.

NASLOV III

Splošne in končne določbe

Člen 12

Najmanj osem dni pred prvim rokom za oddajo ponudb intervencijske agencije objavijo obvestilo o razpisu, ki določa:

— dodatne določbe in pogoje prodaje, v skladu s to uredbo,

— glavne fizikalne in tehnične značilnosti različnih serij, ugotovljene v času, ko intervencijska agencija odkupi blago, ali v času pregledov, ki se opravijo pozneje,

— kraje skladiščenja in imena ter naslove skladiščnikov.

Obvestilo ali kakršne koli spremembe le-tega se pošlje Komisiji pred prvim rokom za oddajo ponudb.

Člen 13

1. V primeru prodaje na trgu Skupnosti se ponudbe sestavijo s sklicevanjem na standardno kakovost določeno v Uredbi Sveta (EGS) št. 2731/75 ([1]).

Kadar se kakovost žit razlikuje od standardne kakovosti, se cena izbrane ponudbe prilagodi z uporabo povečanja ali zmanjšanja cene, določenega v skladu s členoma 4 in 5 Uredbe (EGS) št. 1766/92.

2. V primeru prodaje za izvoz se ponudbe sestavijo s sklicevanjem na dejansko kakovost serije, na katero se ponudba nanaša.

3. V primeru prodaje za izvoz se lahko določi, da ponudbe, vložene v skladu s členom 44 Uredbe (EGS) št. 3719/88, niso sprejemljive.

4. Potem, ko se ponudbe vložijo, jih ni več mogoče dopolnjevati ali umakniti.

Ponudbe so veljavne samo, če so opremljene z dokazilom, da je ponudnik plačal varščino:

— 5 ekujev na tono v primeru prodaje za izvoz,

— 5 do 10 ekujev na tono, ki jih določi zadevna država članica, v primeru prodaje na trg Skupnosti.

Člen 14

Intervencijske agencije sprejmejo vse potrebne ukrepe, da vsem zainteresiranim strankam omogočijo, da ocenijo kakovost žit, danih v prodajo, preden vložijo svoje ponudbe.

Člen 15

Intervencijske agencije nemudoma obvestijo vse ponudnike o izidu njihove ponudbe. Izjave o dodelitvi pogodbe izbranim ponudnikom pošljejo s priporočenim pismom ali pisno telekomunikacijo v treh delovnih dneh od dneva izbire.

Člen 16

Izbrani ponudniki plačajo žita, pred odpremo, in sicer najpozneje v enem mesecu od datuma poslane izjave iz člena 15. Ponudniki nosijo tveganje in stroške skladiščenja v zvezi z žiti, ki niso odpremljena v roku plačila.

Žita, ki so zajeta v sklenjenih pogodbah in ki niso odpremljena v roku plačila, v vsakem primeru štejejo za odpremljena ob izteku tega roka. V primeru, kadar gre za prodaje na notranjem trgu, se ponudbene cene prilagodijo glede na kakovostne značilnosti, opisane v obvestilu o razpisu.

V primeru prodaje za izvoz je cena, ki jo je treba plačati, tista, ki je navedena v razpisu, povečana za enomesečno povečanje, kadar se odprema opravi v mesecu, ki sledi sklenitvi pogodbe.

Kadar izbrani ponudnik ne plača žita v roku iz prvega odstavka, intervencijska agencija odpove pogodbo v zvezi z neplačanimi količinami.

Člen 17

1. Varščine iz te uredbe se položijo v skladu z naslovom II Uredbe Komisije (EGS) št. 2220/85 ([2]).

2. Varščina iz člena 13(4) se vrne, kadar zajema količine, za katere:

— pogodba ni bila sklenjena,

— je bila prodajna cena plačana v predpisanem roku, in v primeru prodaje za izvoz ter v primeru plačane cene, ki je nižja od minimalne cene za ponovno prodajo na trgu Skupnosti, pa je bila vložena varščina za pokritje razlike med tema dvema cenama, v skladu s členom 5(1), (2) in (3).

([1]) UL L 281, 1.11.1975, str. 22.

([2]) UL L 205, 3.8.1985, str. 5.

3. Varščina iz druge alinee odstavka 2 se vrne za količine, za katere:

— je predloženo dokazilo, da je blago postalo neprimerno za človeško ali živalsko prehrano,

— je predloženo dokazilo iz člena 18 Uredbe (EGS) št. 3665/87. Vendar pa se varščina vrne, kadar operater zagotovi dokazilo, da so žita zapustila carinsko območje Skupnosti na ladji z najmanj 2 500 bruto registrskih ton in primerni za prevoz po morju. Tako dokazilo se zagotovi z naslednjo navedbo, ki jo potrdi pristojni organ, na kontrolni kopiji iz člena 6 Uredbe (EGS) št. 3665/87 in z enotno carinsko listino ali nacionalnim dokumentom, ki dokazuje, da je blago zapustilo carinsko ozemlje Skupnosti: „Izvoz žit po morju – člen... Uredbe (EGS) št...../..“,

— ni bilo izdano dovoljenje, v skladu s členom 44 Uredbe (EGS) št. 3719/88,

— je bila pogodba odpovedana, v skladu s četrtim odstavkom člena 16.

4. Varščina iz člena 13(4) se zaseže za količine:

— za katere se je varščina iz drugega pododstavka člena 44(6) Uredbe (EGS) št. 3719/88 zasegla,

— za katere, razen v primeru višje sile, plačilo ni bilo opravljeno v roku iz člena 16.

5. Razen v primerih višje sile se varščina iz druge alinee odstavka 2 zaseže za količine, za katere je bilo dokazilo iz druge alinee odstavka 3 predloženo v obdobju določenem v členu 47 Uredbe (EGS) št. 3665/87.

Člen 18

Uredba (EGS) št. 1836/82 se razveljavi.

Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se šteje kot sklicevanje na to uredbo.

Člen 19

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. julija 1993

Za Komisijo
René STEICHEN
Član Komisije